

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

1. ชุดโครงการวิจัย : โครงการวิจัยและพัฒนาเห็ด

Research and Development on Mushroom

2. โครงการวิจัย : โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้วัสดุและอาหารเสริมเพาะเห็ดเชิงธุรกิจ

Research and Development on Substrates and Supplements for Economic
Mushroom Cultivation

กิจกรรม : เห็ดเชิงธุรกิจ

กิจกรรมย่อย : -

3. ชื่อการทดลอง : การทดสอบเทคโนโลยีการใช้หัวเชืออาหารเหลวในการผลิตเห็ดหอมบนก้อนเพาะขนาดต่างๆ

4. คณะกรรมการ

หัวหน้าการทดลอง : นางสาวศิริพร หัสรังสี

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1

ผู้ร่วมงาน : นางพัชราภรณ์ ลีลาภิรมย์กุล

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1

นางสาวฉัตรสุดา เชิงอักษร

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1

นางสาวสุทธินี ลิขิตตระกูลรุ่ง

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1

นางสาวนันทินี ศรีจุ่มป่า

ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

5. บทคัดย่อ

การทดสอบเทคโนโลยีการใช้หัวเชืออาหารเหลวในการผลิตเห็ดหอมบนก้อนเพาะขนาดต่างๆ ดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม 2555 ถึงเดือนกันยายน 2557 ในฟาร์มเพาะเห็ดหอมของเกษตรกรผู้ร่วมงานทดลอง อำเภออดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ทำการเพาะเห็ดหอม 3 รุ่น คือ 1) ตุลาคม 2556 2) มกราคม 2557 และ 3) มิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557 โดยใช้หัวเชืออาหารเหลวและเมล็ดข้าวฟ่างปลูกเชือเห็ดลงก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัม เส้นใยเห็ดหอมเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะขนาดเล็กได้เร็วกว่าก้อนวัสดุเพาะขนาดใหญ่ หัวเชือเหลวเมื่อปลูกเชือลงบนก้อนวัสดุเพาะแล้ว เส้นใยโตซากว่าการใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง แต่เมื่อเจริญเต็มก้อน

วัสดุแล้ว จะเริ่มเก็บผลผลิตและเก็บผลผลิตหมดได้เร็วกว่าก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง การผลิตเห็ดหอมบนก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัมโดยใช้หัวเชื้อเหลวและหัวเชื้อข้าวฟ่าง มีต้นทุนการผลิตก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ใช้หัวเชื้อเหลว สูงสุด (12.46 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) การใช้ก้อนวัสดุเพาะที่ขนาดเล็กลง (300 และ 500 กรัม) สามารถให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาดปกติ (900 กรัม) ส่วนการใช้หัวเชื้ออาหารเหลว เพาะเห็ดหอมบนก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ในช่วงเวลาการเพาะทุกรุ่น ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาดปกติ ที่ใช้หัวเชื้อเหลวและหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง

6. คำนำ

เห็ดหอม (*Shiitake, Lentinus edodes*) เป็นเห็ดที่นิยมบริโภคกันมากในรูปเห็ดสดและแห้ง ปัจจุบัน การผลิตเห็ดหอมนิยมเพาะจากวัสดุเพาะที่ใช้ชี้เลือย (Ashrafuzzaman et al., 2009) ไม้ยางพาราเป็นหลัก ขั้นตอนในการเพาะเห็ดหอม ปกติจะแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนหลักๆ (Mushworld, 2005) คือ 1) ขั้นตอนการเตรียมเชื้อบริสุทธิ์ในอาหารวุ่น PDA 2) การขยายเชื้อในหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง 3) การบ่มเส้นใยในก้อนวัสดุเพาะ และ 4) การเปิดดอก

โดยปกติการผลิตหัวเชื้อเห็ดหอม จะเลี้ยงเชื้อบนเมล็ดข้าวฟ่างนานประมาณ 2-4 เดือน (Holtz and McCulloch, 1994) จึงจะเจริญเติบโตเต็มที่พร้อมที่จะย้ายเชื้อเห็ดไปสู่ขั้นตอนการเพาะเลี้ยงในถุงชี้เลือยได้ ขั้นตอนการบ่มเชื้อในถุงชี้เลือยนี้ใช้เวลานานประมาณ 4 เดือน (Shen et al., 2008) และใช้เวลาในการเปิดดอกอีกนานถึงประมาณ 5-6 เดือน ซึ่งรวมระยะเวลาในการเลี้ยงเชื้อ บ่มเชื้อ และเปิดดอกนานมาก อีกทั้งในขณะบ่มเส้นใย อาจจะผ่านช่วงการแปรปรวนของอุณหภูมิ ซึ่งมีผลต่อการเจริญของเส้นใย (พิมพ์กานต์ และคณะ, 2530) ในขณะเดียวกัน ก็ทำให้สภาพของก้อนเชื้อมีความเหมาะสมต่อเชื้อรากอื่นๆ ดังนั้นในขณะที่มีความแปรปรวนของอุณหภูมิ เส้นใยเห็ดหอมเจริญช้าลง และเชื้อรากอื่นเจริญเร็วขึ้น ทำให้ก้อนวัสดุเพาะมีโอกาสเสียหายจากการปนเปื้อนของเชื้ออื่นๆ ได้ โดยเฉพาะถ้าก้อนวัสดุเพาะมีขนาดใหญ่ ยิ่งทำให้ระยะเวลาการเจริญคลุมก้อนวัสดุเพาะช้าลง และมีความร้อนภายในก้อนเกิดมากขึ้น ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเกษตรกรต้องลงทุนค่าแรงงานในการใส่ก้อนเชื้อ การดูแลจัดการ การนึ่งผ่าเชื้อ รวมถึงต้นทุนในการซื้อวัสดุเพาะ ซึ่งหากก้อนเชื้อเสียหายระหว่างการผลิตหัวเชื้อและการบ่มเส้นใย ผู้ผลิตจำเป็นจะต้องแยกหัวเชื้อและก้อนวัสดุเพาะที่เสียออก ทำลาย

Song (1987) จึงได้ทำการศึกษาวิจัยการทำให้เชื้อเห็ดหอมให้เดินเร็วขึ้น โดยทดลองหาสภาวะการเพาะและสูตรอาหารเหลวที่เหมาะสมกับเห็ดหอม โดยใช้หัวเชื้อเหลว (liquid spawn) (Leatham and Griffin, 1984) ซึ่งมีส่วนประกอบของกลูโคสและแอมโมเนียมคลอไรด์เป็นแหล่งคาร์บอนและไนโตรเจน และทำการเพาะที่

สภาพ pH 4.3-4.8 อุณหภูมิ 20-25 และอัตราการกวน 125 รอบต่อนาที จะสามารถให้น้ำหนักแห้งของเส้นใยถึง 16.5 กรัมต่อลิตร และเมื่อนำ liquid spawn ที่ได้จากการทดลองและหัวเชือในรูปของแข็ง (solid spawn) มาใช้ในการผลิตของ sporophore ของเห็ดหอมในชีลีอยบรรจุพลาสติก พบว่าการเกิด sporophore จาก liquid spawn สามารถลดระยะเวลาลงได้ถึง 45 วัน เนื่องจากเส้นใยสามารถแพร่กระจายได้ดีและสามารถสัมผัสกับสารอาหารได้ดีกว่า การใช้ solid spawn ส่วน Laura Raaska (1990) ได้ทดลองทำการผลิต liquid spawn โดยทำการเติมชีลีอย 1.0% ลงในสูตรอาหาร YMB medium เพื่อชักนำให้เกิดการผลิตเซลลูลาส (cellulase) ซึ่งเมื่อใช้เป็นหัวเชือในถุงชีลีอย จะทำให้เกิดการย่อยสลาย cellulose ได้ดียิ่งขึ้น (อ้างจากสุปรีดี, 2544; สุปรีดีและคณะ, 2544) liquid spawn ที่ได้มาทำเป็นหัวเชือในถุงชีลีอยเปรียบเทียบกับ solid spawn พบว่าการใช้ liquid spawn สามารถลดระยะเวลาการเกิด fruit-bodies (Friel and McLughlin, 2000) ลงได้ 40 วัน และเมื่อการเกิดของเห็ดหอม (crop) มากกว่าประมาณ 1.1 เท่า เมื่อเทียบกับการใช้ solid spawn

การลดขนาดก้อนเชือเห็ดหอมและการปรับเปลี่ยนรูปร่างของก้อนเชือเห็ดหอม การศึกษาการลดขนาด ก้อนวัสดุเพาะ และรูปร่างของก้อนวัสดุเพาะ มีผู้ศึกษาภักดีเป็นงานวิจัยยังมีน้อยมาก แต่มีการทดลองเพื่อคุณภาพนิ่ม ของการแก้ปัญหาในการเพาะเห็ดหอมในระดับเกษตรกร พบว่ามีแนวโน้มที่สามารถแก้ปัญหาได้ ในขณะบ่มเส้นใยเห็ดหอม ในโรงเรือนเพาะเห็ดหอมปกติที่มีอุณหภูมิอยู่ในช่วง 28-35 องศาเซลเซียส (Thepa *et al.*, 1999) จะมีความร้อนเกิดขึ้นภายในวัสดุเพาะอีก ซึ่งมีผลต่อการเจริญของเส้นใย ในขณะเดียวกัน ก็ทำให้สภาพของก้อนเชือ มีความเหมาะสมต่อเชื้อรากอินฯ ที่ต้องการอุณหภูมิค่อนข้างสูงในการเจริญ การใช้ก้อนเชือที่มีขนาดเล็กลงจะทำให้เส้นใยเจริญเต็มก้อนได้เร็วขึ้น เก็บผลผลิตได้เร็วขึ้นและให้ผลผลิตได้ดีเมื่อเทียบกับก้อนเชือที่มีปริมาณวัสดุเพาะมากกว่า (พิมพ์กานต์ และคณะ, 2530; อัจฉรา และคณะ, 2547) ส่วนวัสดุเพาะรูปร่างสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ที่มีพื้นผิวหน้าที่กว้าง (Chang, 2004) จะทำให้การจัดเก็บเห็ดหอมเป็นรุ่นได้มากขึ้น และเก็บผลผลิตได้เร็วสมบูรณ์เร็วขึ้น ทำให้วางแผนการผลิตเพื่อให้ผลผลิตได้มากๆ ในระยะเวลาอันสั้นได้เป็นรุ่นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้สามารถพักรองเรือนลดการสะสมของโรคแมลงได้อีกด้วย

ดังนั้นเพื่อช่วยลดความสูญเสียจากการขาดรายของเชื้อรากอินฯ ระหว่างการผลิตเห็ดหอม ช่วยลดเวลา และต้นทุนให้แก่เกษตรกร จึงควรมีการทดสอบการลดระยะเวลาการเพาะเห็ดหอมในขั้นตอนการผลิตหัวเชือ ขั้นตอนการบ่มเชือ จนถึงขั้นตอนการเปิดดอกให้เสร็จสมบูรณ์ได้เร็วขึ้น โดยใช้หัวเชือในอาหารเหลว การใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาดเล็กลง เพื่อช่วยแก้ปัญหาการเดินของเส้นใยในก้อนวัสดุเพาะช้า รวมถึงการช่วยเร่งระยะเวลาการเก็บเกี่ยวให้ได้เร็วขึ้น และสามารถจัดรุ่นการผลิตได้ดีขึ้น เพื่อให้เกษตรกรผู้เพาะเห็ดหอม สามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในการเพาะเห็ดได้ต่อไป

7. วิธีดำเนินการ

7.1 อุปกรณ์

- หัวเชือเห็ดหอมเบอร์ 3 ที่เพาะในหัวเชือ 2 แบบ คือ หัวเชือเห็ดหอมในเมล็ดข้าวฟ่าง และหัวเชือเห็ดหอมในอาหารเหลว
- ก้อนเชือเห็ดหอม มี 3 ขนาด คือ 300 500 และ 900 กรัม/ถุง

7.2 วิธีการ

การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการเตรียมหัวเชือเห็ดหอมในอาหารเหลวและในเมล็ดข้าวฟ่างที่สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1 หรือศูนย์ศึกษาการพัฒนาหัวยอองไคร อันเนื่องมาจากพระราชนัดร จากนั้นนำหัวเชือที่ได้เปลี่ยนเชื้อลงก้อนวัสดุเพาะเพื่อเปรียบเทียบการเจริญของเส้นใยและการให้ผลผลิตในแปลงเกษตรกรผู้ร่วมดำเนินการ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยสุ่มเลือกก้อนเชือเห็ดหอมเปรียบเทียบความเร็วในการเดินเส้นใยเห็ดหอม จนเต็มก้อนวัสดุเพาะ และการให้ผลผลิตของเห็ดหอมที่ผลิตในโรงเรือนแบบไม่ควบคุมอุณหภูมิ โดยใช้หัวเชือเห็ดหอมเบอร์ 3 มาศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีการปฏิบัติของเกษตรกรและวิธีการแนะนำ

วิธีแนะนำ	วิธีปฏิบัติของเกษตรกร
1. หัวเชืออาหารเหลว	1. หัวเชือข้าวฟ่าง
2. ก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300 กรัม และ 500 กรัม	2. ก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 900 กรัม

1) เปรียบเทียบการเจริญทางเส้นใยของเห็ดหอมบนก้อนวัสดุเพาะ ในแต่ละฤดูกาล

เตรียมก้อนวัสดุเพาะจากส่วนผสมของชีลือยยางพารา น้ำตาลทราย ปูนโดโลไมท์ ยิปซัม ดีเกลือ ในอัตรา 100 : 1 : 0.5 : 0.2 โดยน้ำหนัก หลังจากคลุกเคล้าส่วนผสมทั้งหมดให้เข้ากันแล้ว เติมน้ำสะอาดให้มีความชื้นประมาณ 60-65% นำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิประมาณ 95 องศาเซลเซียส นาน 3 ชั่วโมง หลังจากก้อนวัสดุเย็น ใส่หัวเชือเห็ดหอมแต่ละชนิด (หัวเชือจากอาหารเหลว และหัวเชือเห็ดหอมจากเมล็ดข้าวฟ่าง) ลงในก้อนวัสดุเพาะที่มีขนาด 300 500 และ 900 กรัม โดยปริมาณหัวเชืออาหารเหลวที่ใส่ในก้อนวัสดุเพาะแต่ละขนาดจะมีปริมาตรต่างๆ กันดังนี้ ขนาดก้อนวัสดุเพาะ 300 กรัม ใช้อาหารเหลว 20 ซีซี ขนาดก้อนวัสดุเพาะ 500 กรัม ใช้อาหารเหลว 20 ซีซี ส่วนขนาดก้อนวัสดุเพาะ 900 กรัม ใช้อาหารเหลว 30 ซีซี ส่วนปริมาณหัวเชือเมล็ดข้าวฟ่างที่ใส่ในก้อนวัสดุเพาะทุกขนาดมีปริมาณเท่ากัน คือ ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง 35-40 เมล็ดต่อวัสดุเพาะ 1 ก้อน บ่มไว้ที่อุณหภูมิห้อง วัดการเจริญของเส้นใยเห็ดหอมหลังจากการบ่มเข้าทุกสปดาห์ โดยวัดตั้งแต่ลงจนถึงจุดที่เส้นใยเจริญลงมา ณ วันที่วัด แต่ละก้อนทำการวัด 4 จุด เพื่อหาความยาวของเส้นใย

2) เปรียบเทียบผลผลิตเห็ดหอมที่ผลิตจากหัวเชื้อต่างชนิดและก้อนวัสดุเพาะต่างขนาดกัน ในแต่ละ
ดูๆ กัน

ก้อนวัสดุเพาะที่เตรียมไว้ หลังจากปั่นก้อนเชื้อไว้จนกระทั้งเส้นใยแก่เต็มที่โดยเส้นใยเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล
ประมาณ 50% ของก้อน จึงนำมาเปิดปากถุงในโรงเรือนเพื่อเปรียบเทียบผลผลิต

ทำการทดสอบทั้งหมด 3 รุ่น คือ รุ่นที่ 1 ปลูกเชื้อเห็ดหอมลงก้อนวัสดุเพาะช่วงเดือนตุลาคมถึง
พฤษภาคม 2556 รุ่นที่ 2 ปลูกเชื้อเห็ดหอมลงก้อนวัสดุเพาะช่วงเดือนมกราคมถึงกุมภาพันธ์ 2557 และรุ่นที่ 3
ปลูกเชื้อเห็ดหอมลงก้อนวัสดุเพาะช่วงเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557

การเก็บข้อมูล

1. ข้อมูลทางด้านเกษตรศาสตร์ ที่ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร ข้อมูลที่เกี่ยวกับเห็ดหอมที่
เพาะได้แก่ การเจริญเติบโต ปริมาณผลผลิต

2. ข้อมูลอุตุนิยมวิทยา

3. ข้อมูลทางด้านเศรษฐศาสตร์ ประกอบด้วย ต้นทุนการผลิต รายได้และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

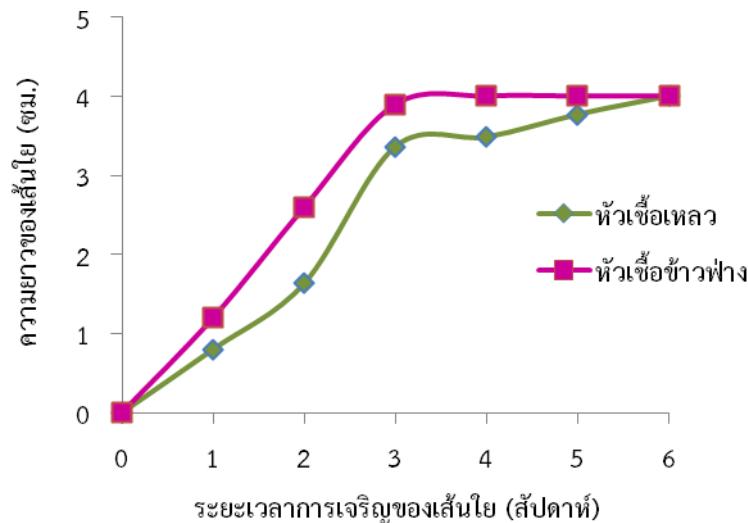
4. ข้อมูลทางด้านสังคม ข้อมูลผลกระทบของเกษตรกรต่อการยอมรับเทคโนโลยี

เวลาและสถานที่ ดำเนินการทดสอบที่สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1, ศูนย์ศึกษาการพัฒนา
หัวเชื้องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และฟาร์มของเกษตรกรร่วมโครงการในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่าง
เดือนตุลาคม 2555 ถึง กันยายน 2557

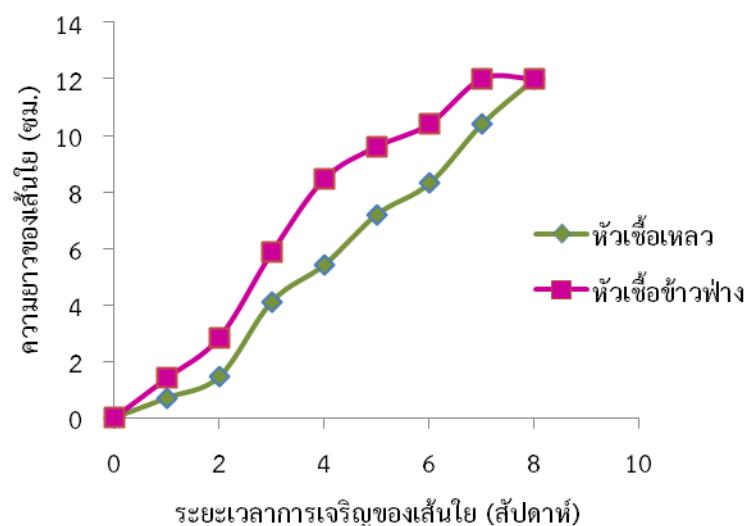
8. ผลการทดลองและวิจารณ์

8.1 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอม

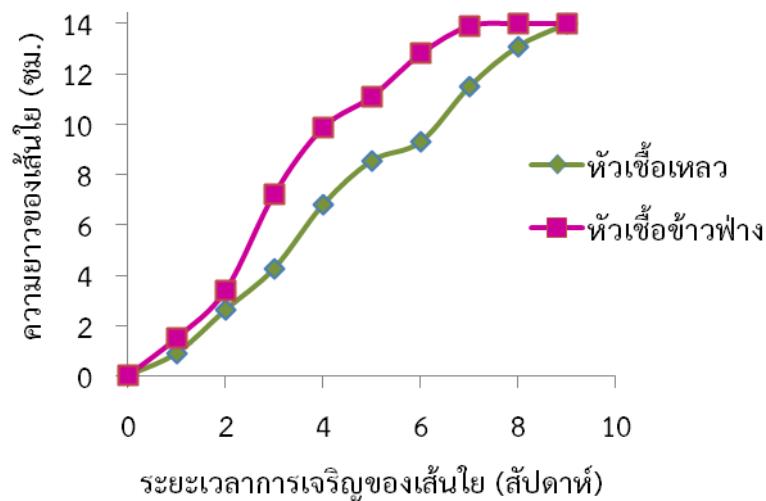
รุ่นที่ 1 ปลูกเชื้อเห็ดหอมจากอาหารเหลวและเมล็ดข้าวฟ่างลงก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ
900 กรัม ในเดือนตุลาคม 2556 เส้นใยเห็ดหอมจากหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างเริ่มเดินและเจริญเต็มก้อนวัสดุเพาะทุก
ขนาดเร็กว่าหัวเชื้อเหลว เส้นใยเห็ดหอมจากหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ในเวลา
4 สัปดาห์ ในขณะที่ก้อนที่เพาะจากหัวเชื้อเหลวเส้นใยเต็มก้อนในเวลา 6 สัปดาห์ (ภาพที่ 1) ก้อนวัสดุเพาะขนาด
500 กรัม ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง เส้นใยเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะ ใช้เวลา 7 สัปดาห์ ส่วนหัวเชื้อเหลวใช้เวลา 8
สัปดาห์ (ภาพที่ 2) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ใช้หัวเชื้อข้าวฟ่าง เส้นใยเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะ 8 สัปดาห์ ส่วน
หัวเชื้อเหลวใช้เวลา 9 สัปดาห์ (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 1 การเจริญของเส้นไข่เห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม โดยใช้หัวเชืออาหารเหลวและหัวเชือข้าวฟ่าง ปลูกเชื้อเดือนตุลาคม 2556

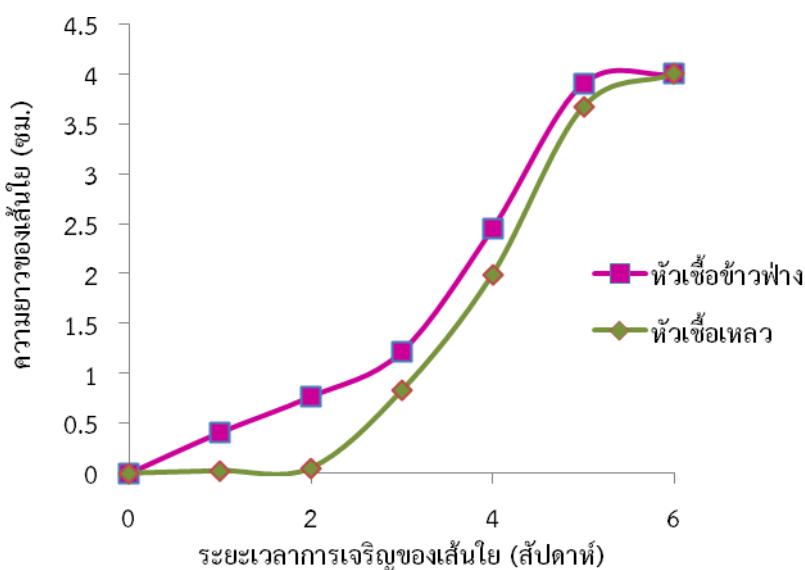

ภาพที่ 2 การเจริญของเส้นไข่เห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม โดยใช้หัวเชืออาหารเหลวและหัวเชือข้าวฟ่าง ปลูกเชื้อเดือนตุลาคม 2556

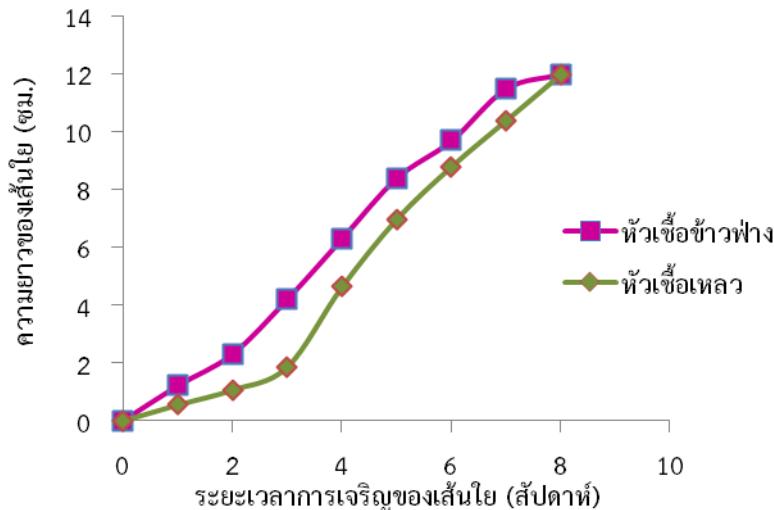

ภาพที่ 3 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม โดยใช้หัวเชื้օอาหารเหلوและหัวเชื้օข้าวฟ่าง ปลูกเชื้օเดือนตุลาคม 2556

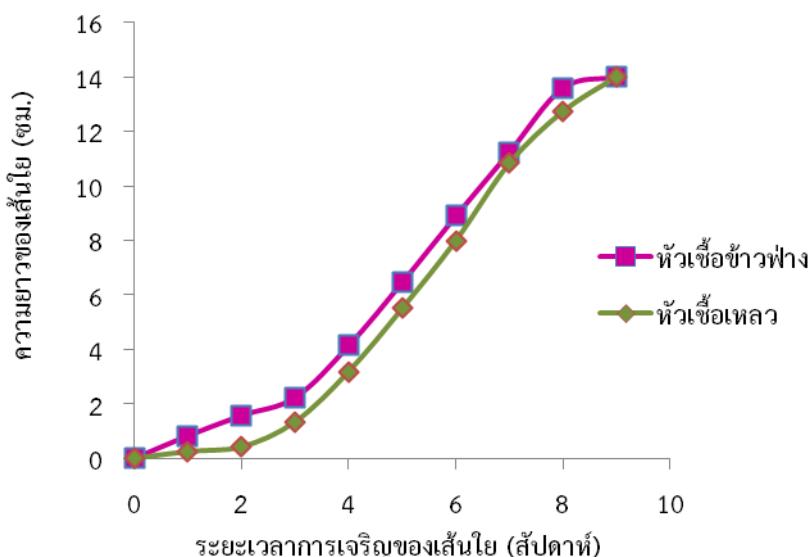
รุ่นที่ 2 ปลูกเชื้օเห็ดหอมจากอาหารเหلوและเมล็ดข้าวฟ่างลงก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัม ในเดือนมกราคม 2557 เส้นใยเห็ดหอมจากหัวเชื้օเมล็ดข้าวฟ่างเริ่มเดินเร็วกว่าหัวเชื้օเหло และเจริญเต็มก้อนวัสดุเพาะทุกขนาดในเวลาเดียวกัน เส้นใยเห็ดหอมจากหัวเชื้օเมล็ดข้าวฟ่างเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ในเวลา 6 สัปดาห์ (ภาพที่ 4) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม เส้นใยเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะ ใช้เวลา 8 สัปดาห์ (ภาพที่ 5) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ใช้หัวเชื้օข้าวฟ่าง เส้นใยเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะ 9 สัปดาห์ ส่วนหัวเชื้օเหโลใช้เวลา 9 สัปดาห์ (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 4 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม โดยใช้หัวเชื้ออาหารเหลวและหัวเชื้อข้าวฟ่าง ปลูกเชือเดือนมกราคม 2557

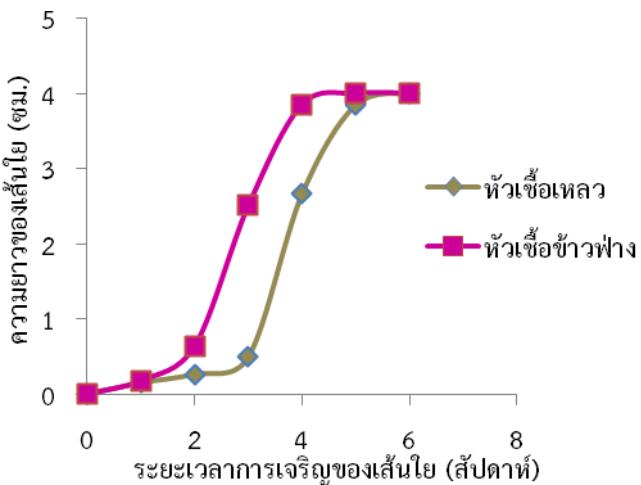
ภาพที่ 5 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม โดยใช้หัวเชื้ออาหารเหลวและหัวเชื้อข้าวฟ่าง ปลูกเชือเดือนมกราคม 2557

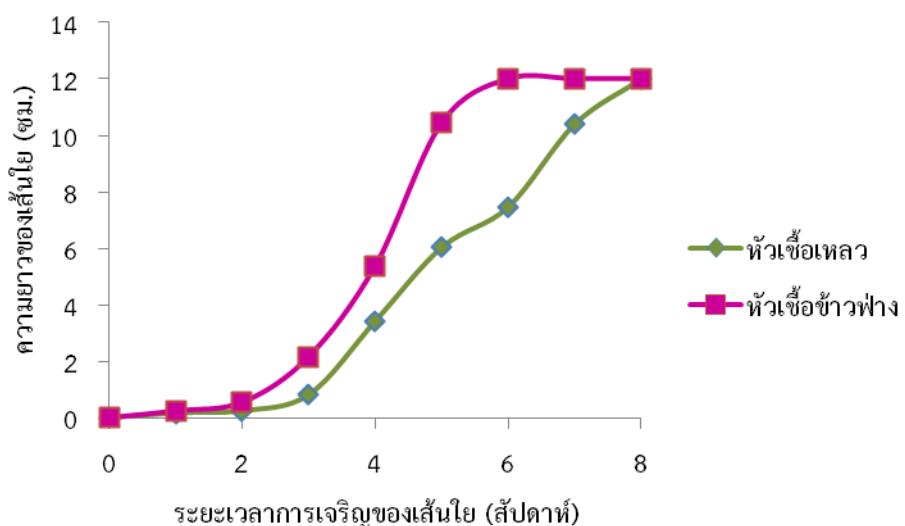
ภาพที่ 6 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม โดยใช้หัวเชื้ออาหารเหลวและหัวเชื้อข้าวฟ่าง ปลูกเชื้อเดือนมกราคม 2557

รุ่นที่ 3 ปลูกเชื้อเห็ดหอมจากอาหารเหลวและเมล็ดข้าวฟ่างลงก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัม ในเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557 เส้นใยเห็ดหอมจากหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างเริ่มเดินและเจริญเต็ม ก้อนวัสดุเพาะทุกขนาดเร็วกว่าหัวเชื้อเหลว เส้นใยเห็ดหอมจากหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ในเวลา 5 สัปดาห์ ในขณะที่ก้อนที่เพาะจากหัวเชื้อเหลวเส้นใยเดินเต็มก้อนในเวลา 6 สัปดาห์ (ภาพที่ 7) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง เส้นใยเดินเต็มก้อนวัสดุเพาะ ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ส่วนหัวเชื้อ

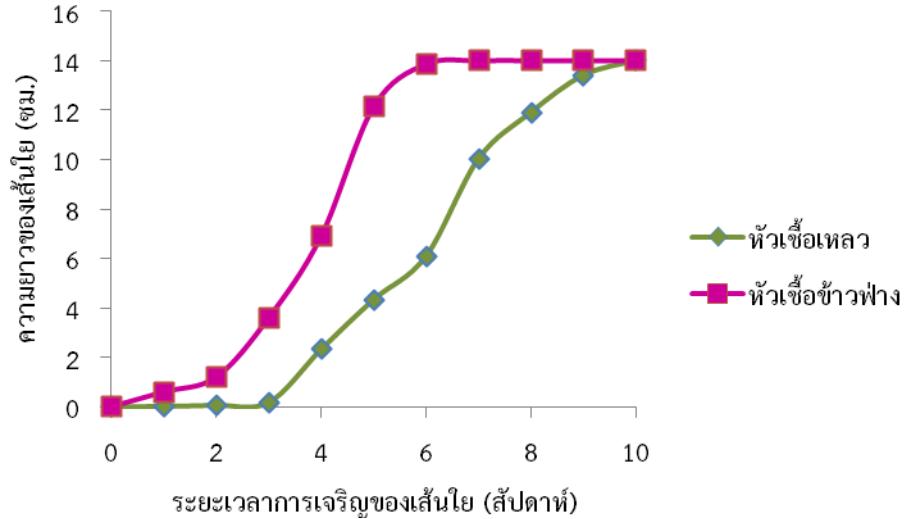
เหلوวใช้เวลา 8 สัปดาห์ (ภาพที่ 8) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ใช้หัวเชือข้าวฟ่าง เส้นใหญ่เดินเต็มก้อนวัสดุเพาะ 8 สัปดาห์ ส่วนหัวเชือเหلوวใช้เวลา 10 สัปดาห์ (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 7 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม โดยใช้หัวเชืออาหารเหلوวและหัวเชือข้าวฟ่าง ปลูกเชือเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557

ภาพที่ 8 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม โดยใช้หัวเชืออาหารเหلوวและหัวเชือข้าวฟ่าง ปลูกเชือเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557

ภาพที่ 9 การเจริญของเส้นใยเห็ดหอมที่เพาะในก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม โดยใช้หัวเชืออาหารเหลวและหัวเชือข้าวฟ้าง ปลูกเชื้อเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557

8.2 ผลผลิต ต้นทุนการผลิต รายได้ และผลตอบแทน

การผลิตเห็ดหอมบนก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัมโดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือข้าวฟ้าง มีต้นทุนการผลิตเฉลี่ยต่างกัน ดังนี้ ก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ใช้หัวเชือเหลว ต้นทุน 12.46 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม ใช้หัวเชือข้าวฟ้าง ต้นทุน 10.8 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ใช้หัวเชือเหลว ต้นทุน 8.52 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม ใช้หัวเชือข้าวฟ้าง ต้นทุน 7.32 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม ก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ใช้หัวเชือเหลว ต้นทุน 8.47 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม ใช้หัวเชือข้าวฟ้าง ต้นทุน 7.47 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม

รุ่นที่ 1 การผลิตเห็ดหอมขนาดก้อนวัสดุเพาะ 300 500 และ 900 กรัม โดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือข้าวฟ้าง ปลูกเชื้อในเดือนตุลาคม 2556 เริ่มเก็บผลผลิตเดือนกรกฎาคม 2557 ก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ที่ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ้าง ให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด (118.37 กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ้าง ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุด (78.36 กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ที่ใช้หัวเชือแข็ง จำหน่ายได้รายได้เฉลี่ยสูงสุด (20.12 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัวเชือแข็ง จำหน่ายได้รายได้เฉลี่ยต่ำสุด (13.32 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) แต่เมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทนแล้วการใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ใช้หัวเชือเหลว ให้ผลตอบแทนสูงสุด (11.58 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ้างให้ผลผลิตรองลงมา (11.29 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) (ตารางที่ 1) ตารางที่ 1 ผลผลิต รายได้ ต้นทุน และผลตอบแทน การผลิตเห็ดหอมโดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือเมล็ดข้าวฟ้าง ปลูกเชื้อลงในก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัม รุ่นเดือนตุลาคม 2556

	หัวเชือเหลว			หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง		
ขนาดก้อนวัสดุเพาะ (กรัม)	300	500	900	300	500	900
ผลผลิตเฉลี่ย (กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	90.09	118.26	105.56	118.37	109.48	78.36
ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	12.46	8.52	8.47	10.8	7.32	7.47
รายได้เฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	15.32	20.10	17.94	20.12	18.61	13.32
ผลตอบแทนเฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	2.86	11.58	9.47	9.32	11.29	5.85

หมายเหตุ ราคาจำหน่ายหีดห้อมกิโลกรัมละ 170 บาท

รุ่นที่ 2 การผลิตหีดห้อมขนาดก้อนวัสดุเพาะ 300 500 และ 900 กรัม โดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือข้าวฟ่าง ปลูกเชือในเดือนมกราคม 2557 เริ่มเก็บผลผลิตเดือนมิถุนายน 2557 ก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ที่ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด (198.42 กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุด (108.99 กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ที่ใช้หัวเชือแข็ง จำหน่ายได้รายได้เฉลี่ยสูงสุด (33.73 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัวเชือแข็ง จำหน่ายได้รายได้เฉลี่ยต่ำสุด (18.53 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) เมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทนแล้วก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 กรัม ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลตอบแทนสูงสุด (22.93 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลผลิตรองลงมา (22.08 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลผลิต รายได้ ต้นทุน และผลตอบแทน การผลิตหีดห้อมโดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ปลูกเชือลงในก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัม รุ่นเดือนมกราคม 2557

	หัวเชือเหลว			หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง		
ขนาดก้อนวัสดุเพาะ (กรัม)	300	500	900	300	500	900
ผลผลิตเฉลี่ย (กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	165.03	147.36	134.56	198.42	172.93	108.99
ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	12.46	8.52	8.47	10.8	7.32	7.47
รายได้เฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	28.05	25.05	22.88	33.73	29.40	18.53
ผลตอบแทนเฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	15.59	16.53	14.41	22.93	22.08	11.06

หมายเหตุ ราคาจำหน่ายหีดห้อมกิโลกรัมละ 170 บาท

รุ่นที่ 3 การผลิตหีดห้อมขนาดก้อนวัสดุเพาะ 300 500 และ 900 กรัม โดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือข้าวฟ่าง ปลูกเชือในเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557 เริ่มเก็บผลผลิตเดือนพฤษจิกายน 2557 ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ที่ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลผลิตเฉลี่ยสูงสุด (120.13 กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อน

วัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่ำสุด (58.76 กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ที่ใช้หัวเชือแข็ง จำนวน่ายได้รายได้เฉลี่ยสูงสุด (20.42 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และก้อนวัสดุเพาะขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัวเชือแข็ง จำนวน่ายได้รายได้เฉลี่ยต่ำสุด (9.99 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) แต่เมื่อพิจารณาถึงผลตอบแทนแล้วการใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ให้ผลตอบแทนสูงสุด (13.10 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) และใช้หัวเชือเหลวให้ผลผลิตรองลงมา (11.16 บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ผลผลิต รายได้ ต้นทุน และผลตอบแทน การผลิตเห็ดหอมโดยใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง ปลูกเชือลงในก้อนวัสดุเพาะขนาด 300 500 และ 900 กรัม รุ่นเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม 2557

	หัวเชือเหลว			หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง		
	300	500	900	300	500	900
ขนาดก้อนวัสดุเพาะ (กรัม)	300	500	900	300	500	900
ผลผลิตเฉลี่ย (กรัม/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	98.01	115.79	66.82	112.72	120.13	58.76
ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	12.46	8.52	8.47	10.8	7.32	7.47
รายได้เฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	16.66	19.68	11.36	19.16	20.42	9.99
ผลตอบแทนเฉลี่ย (บาท/วัสดุเพาะ 1000 กรัม)	4.20	11.16	2.89	8.36	13.10	2.52

หมายเหตุ ราคาจำนวนรายได้ห้อมกิโลกรัมละ 170 บาท

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

การผลิตเห็ดหอมโดยใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาดต่างๆ กัน และหัวเชือชนิดเหลวเปรียบเทียบกับหัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง การผลิตเห็ดหอมโดยใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาดเล็กลงกว่าปกติ ทำให้มีผลตอบแทนที่มากขึ้น การใช้หัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง เส็นไยเห็ดหอมเดินได้สม่ำเสมอกว่าการใช้หัวเชือเหลว ซึ่งแตกต่างจากรายงานของ Leatham and Griffin (1984) ที่รายงานว่าการใช้หัวเชือเหลวลดระยะเวลาการเกิดดอกเหตุ ได้ถึง 45 วัน ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสูตรอาหาร และสภาพของการกระตุ้นให้เกิดเส็นไยเหตุในอาหารแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม จากการทดลองนี้ได้ข้อสรุปที่จะเป็นทางเลือกในการผลิตเห็ดหอมให้เกษตรกรคือ การใช้ก้อนวัสดุเพาะที่ขนาดเล็กลง (300 และ 500 กรัม) สามารถให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการใช้ก้อนวัสดุเพาะปกติ (900 กรัม) ส่วนการใช้หัวเชืออาหารเหลวเพาะเห็ดหอมบนก้อนวัสดุเพาะขนาด 500 กรัม ในช่วงเวลาการเพาะทุกรุ่น ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการใช้ก้อนวัสดุเพาะขนาดปกติ ที่ใช้หัวเชือเหลวและหัวเชือเมล็ดข้าวฟ่าง

จากการสอบถามความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ร่วมงานทดลอง ถ้าวิธีการใช้อาหารเหลวสะดวกกว่านี้เกษตรกรอาจพิจารณามาใช้หัวเชือชนิดนี้ นอกจากนี้ เกษตรกรยังมีความคิดเห็นในการใช้ก้อนวัสดุเพาะที่ขนาด

เล็กลงว่า การทำก้อนเชื้อเห็ดขนาดปกติมีความสอดคล้องกับกระบวนการเก็บเกี่ยว และคิดว่ามีความคุ้มทุนมากกว่าการทำก้อนขนาดเล็ก

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 10.1 เกษตรกรผู้เพาะเห็ดสามารถเลือกใช้ก้อนวัสดุเพาะเห็ดที่มีขนาดแตกต่างไปจากขนาดที่ใช้ทำอยู่เดิมได้
- 10.2 นักวิจัย หรือผู้เพาะเห็ด สามารถนำผลการทดลองไปพัฒนาเพื่อให้วิธีการใช้หัวเชือกอาหารเหลวมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

11. ขอบเขตคุณ

ขอบเขตคุณเจ้าหน้าที่ของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 1 และศูนย์ศึกษาการพัฒนาหัวยื่อง โครงการนึ่งมาจากพระราชดำริ ที่ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสอดคล้องในการปฏิบัติงาน

12. เอกสารอ้างอิง

ชาญยุทธ์ ภาณุทัต. 2551. “เห็ดหอม” มา不堪ประโยชน์ สร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำ. สารคดีบทความการเกษตร. ปีที่ 1 ฉบับที่ 3. 3 หน้า.

พิมพ์กานต์ อร่ามพงษ์พันธ์, สมพงษ์ อังโฆรัมย์ และอุทัย ทองมี. 2530. ปริมาณอาหารชีลี่อยที่เหมาะสมต่อการเพาะเห็ดหอมในสภาพธรรมชาติ. ในรายงานผลงานวิจัย พ.ศ. 2530. กองโรคพืชและจุลชีววิทยา กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กลุ่มงานจุลชีววิทยาประยุกต์. หน้า 64-77.

สมปรีดา บุตรสีسا. 2544. การผลิตหัวเชือเห็ดหอมในอาหารเหลว (submerge culture) (Production of Shiitake Inoculum in Submerge Culture). วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตเทคโนโลยีชีวภาพ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. 100 หน้า.

สมปรีดา บุตรสีسا, ทวีรัตน์ วิจิตรสุนทรกุล และเพ็ญจันทร์ เมฆวิจิตรแสง. 2544. Production of *Lentinus edodes* Spawn in Liquid Media. BioThailand (The 13th Annual Meeting of the Thai Society for Biotechnology. 7-10 พฤษภาคม 2544 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิตติ์. กรุงเทพฯ. หน้า 353.

อัจฉรา พยัพพานนท์, พิมพ์กานต์ อร่ามพงษ์พันธ์ และเทวนทร์ กลุปิยะวัฒน์. 2547. โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการขยายพันธุ์เห็ด. ในผลงานวิจัย โครงการวิจัยประจำปี 2547 กรมวิชาการเกษตร. หน้า 74.

Ares, G., C. Lareo and P. Lema. 2007. Modified Atmosphere Packaging for Postharvest Storage of Mushrooms. A Review. Fresh Produce 1(1): 32-40.

- Ashrafuzzaman, M., A.K.M. Kamruzzaman, M. Razi ismail, S.M. Shahidullah and S.A. Fakir. 2009. Substrate Affects Growth and Yield of Shiitake Mushroom. African Journal of Biotechnology Vol.8 (13): 2999-3006.
- Chang, S. T. and P.G. Miles. 2004. Mushrooms: Cultivation, Nutritional Value, Medicinal Effect, and Environmental Impact. Second Edition. CRC Press. London. 451 pp.
- Chang, S.T. and T.H. Quimio. 1989. Tropical Mushrooms: Biological Nature and Cultivation Methods. Third Printing. The Chinese University Press. Hong Kong. 493 pp.
- Friel, M.T. and A.J. McLoughlin. 2000. Production of a Liquid Inoculum/Spawn of *Agaricus bisporus*. Biotechnology Letters 22: 351-354.
- Holtz, R.B. and M.J. McCulloch. 1994. Process for Production of Mushroom Inoculum. United States Patent. Patent Number: 5.934.012; Date of Patent: Aug. 10, 1999. 14 pp.
- Leatham, G.F. and T.J. Griffin. 1984. Adapting Liquid Spawn *Lentinus edodes* to Oak Wood. Appl Microbiol Biotechnol 20: 360-363.
- Mushrworld. 2005. Mushroom Growers' Handbook 2: Shiitake Cultivation. 263 pp.
- Shen, Q., P. Liu, X. Wang and D.J. Royse. 2008. Effects of Substrate Moisture Content, Log Weight and Filter Porosity on Shiitake (*Lentinus edodes*) Yield. Bioresource Technology 99: 8212-8216.
- Thepa, S., K. Kirtikara, J. Hirunlabh and J. Khedari. 1999. Improving Indoor Conditions of a Thai-style Mushroom House by Means of an Evaporative Cooler and Continuous Ventilation. Renewable Energy 17: 359-369.

13. ກາຄພນວກ

ภาพพนวกที่ 1-1 หัวเชื้ออาหารเหลวที่ใช้ขยายต่อในก้อนวัสดุ เพาะ

ภาพพนวกที่ 1-2 หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างที่ใช้ขยายต่อในก้อนวัสดุ เพาะ

ภาพพนวกที่ 1-3 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเชื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300, 500 และ 900 กรัม (รุ่นที่ 1)

ภาพพนวกที่ 1-4 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างเมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300, 500 และ 900 กรัม (รุ่นที่ 1)

ภาพพนวกที่ 1-5 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างและหัวเชื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300 กรัม (รุ่นที่ 1)

ภาพพนวกที่ 1-6 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างและหัวเชื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 500 กรัม (รุ่นที่ 1)

ภาพพนวกที่ 1-7 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่างและหัวเชื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 500 กรัม (รุ่นที่ 1)

ภาพพนวกที่ 1-8 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300, 500 และ 900 กรัม (รุ่นที่ 2)

ภาพพนวกที่ 1-9 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้อเมล็ดข้าวฟ่าง เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300, 500 และ 900 กรัม (รุ่นที่ 2)

ภาพพนวกที่ 1-10 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300, 500 และ 900 กรัม (รุ่นที่ 3)

ภาพพนวกที่ 1-11 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้อเมล็ดข้าวฟ่างเมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300, 500 และ 900 กรัม (รุ่นที่ 3)

ภาพพนวกที่ 1-12 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้อเมล็ดข้าวฟ่างและหัวเขื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด

ภาพพนวกที่ 1-13 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้อเมล็ดข้าวฟ่างและหัวเขื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด

ภาพพนวกที่ 1-14 ก้อนวัสดุเพาะที่ใช้หัวเขื้อเมล็ดข้าวฟ่างและหัวเขื้ออาหารเหลว เมื่อเส้นใยเจริญเติบโตก้อนวัสดุเพาะ ขนาด

300 กรัม (รุ่นที่ 3)

500 กรัม (รุ่นที่ 3)

500 กรัม (รุ่นที่ 3)

ภาพพนวกที่ 1-15 ผลผลิตเห็ดหอมที่ใช้หัวเชื้ออาหารเหลวบน ก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300 500 และ 900 กรัม

ภาพพนวกที่ 1-16 ผลผลิตเห็ดหอมที่ใช้หัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง บนก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300 500 และ 900 กรัม

ภาพพนวกที่ 1-17 ผลผลิตเห็ดหอมบน ก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 300 กรัม ที่ใช้หัว เชื้ออาหารเหลวและหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง

ภาพพนวกที่ 1-18 ผลผลิตเห็ดหอมบน ก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 500 กรัม ที่ใช้หัว เชื้ออาหารเหลวและหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง

ภาพพนวกที่ 1-19 ผลผลิตเห็ดหอมบน ก้อนวัสดุเพาะ ขนาด 900 กรัม ที่ใช้หัว เชื้ออาหารเหลวและหัวเชื้อเมล็ดข้าวฟ่าง